

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE ZWANSWALTKLINIEK

Kroniek van een moeilijke operatie

in een lange nacht

door

Benny Baudewyns

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1993

Nr. 2039

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1993/220/7
ISBN 90-385-0223-0

cop. 1992 Toneelfonds J. Janssens/Benny Baudewyns

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De spelers

(4 dames - 5 heren)

Dr Horst Zwanswalt : Dokter en eigenaar van de kliniek. Op sommige momenten is hij bloedernstig, op andere is hij niet van deze wereld. Met andere woorden : hij heeft een paar vijzen loszitten.

Suzy : Het knappe verpleegstertje dat verliefd is op haar dokter. Ze is niet erg snugger, maar wel zeer verlek-kerd op veel geld.

Albert : De hoofdverpleger, manusje-van-alles in de kliniek. Een stille jongen, die echter alle problemen weet aan te pakken.

Mw Pimmelhose : Een oudere dame, kranig en vastbesloten. Laat de rol echter door een jonge aktrice spelen want ze sleurt het ganse stuk een wasmachine op de rug.

Mw Dirndlkleid : Een oudere, hardhorige dame. Beetje lastige soort.

Heinrich Tutenspiel : Een loodgieter met werkongeval : hij is uitgegleden en met zijn mond op een badkraan terechtgekomen. Deze zit nu in zijn mond geklemd.

Lieselotte Klokkenbotzer : De liefvallige dame waar Tutenspiel de kraan kwam repareren.

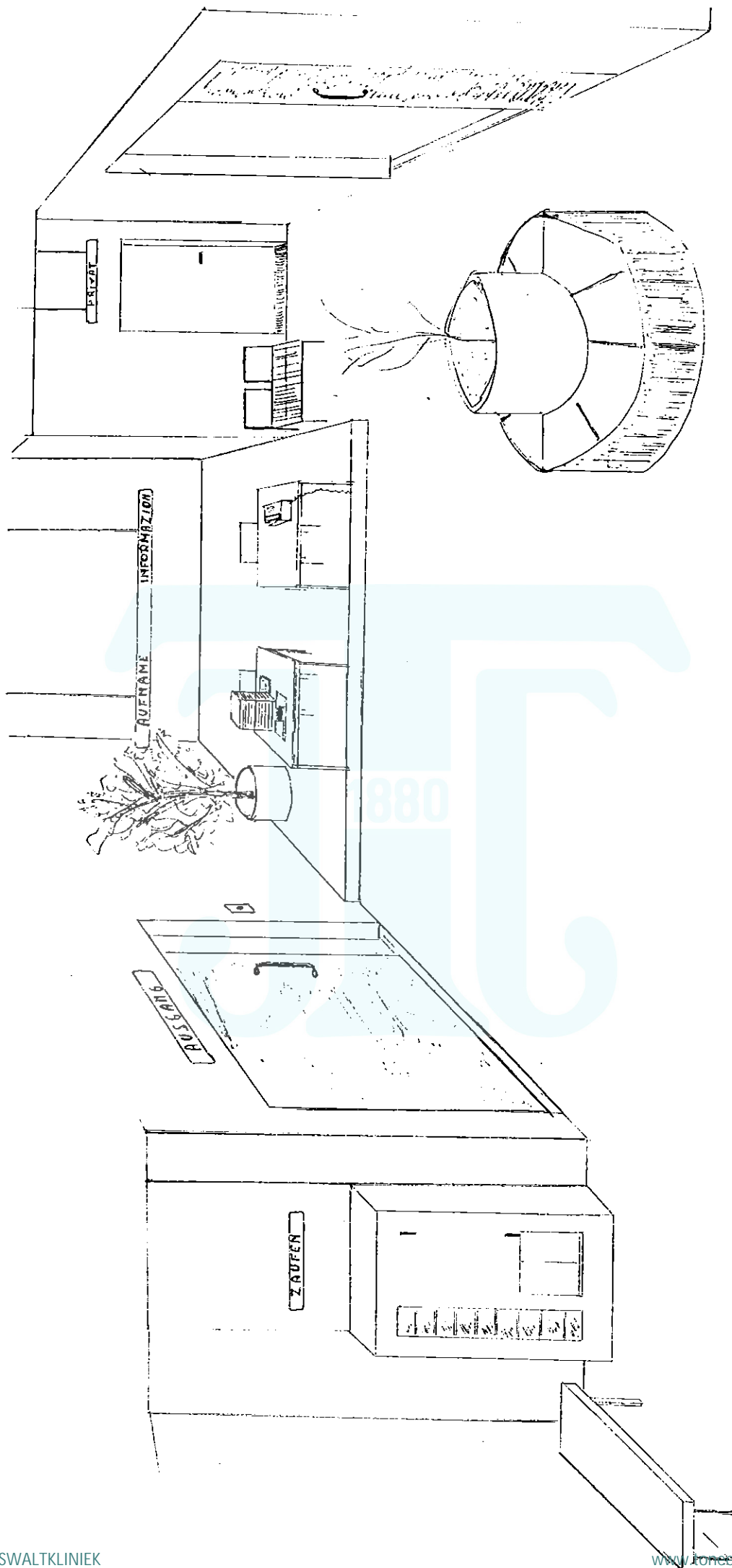
Rudolf Alpendracher : De ongelukkige onderbuur van Lieselotte, die tonnen water en zijn luchter op het hoofd krijgt.

Prezentator : Wat die vent in het stuk komt doen, weet de schrijver eigenlijk ook niet, maar het is wel plezant.

Opmerking : Het spreekt voor zich dat na het overlopen van deze spelerslijst het voor u duidelijk is dat dit een ernstig stuk is.

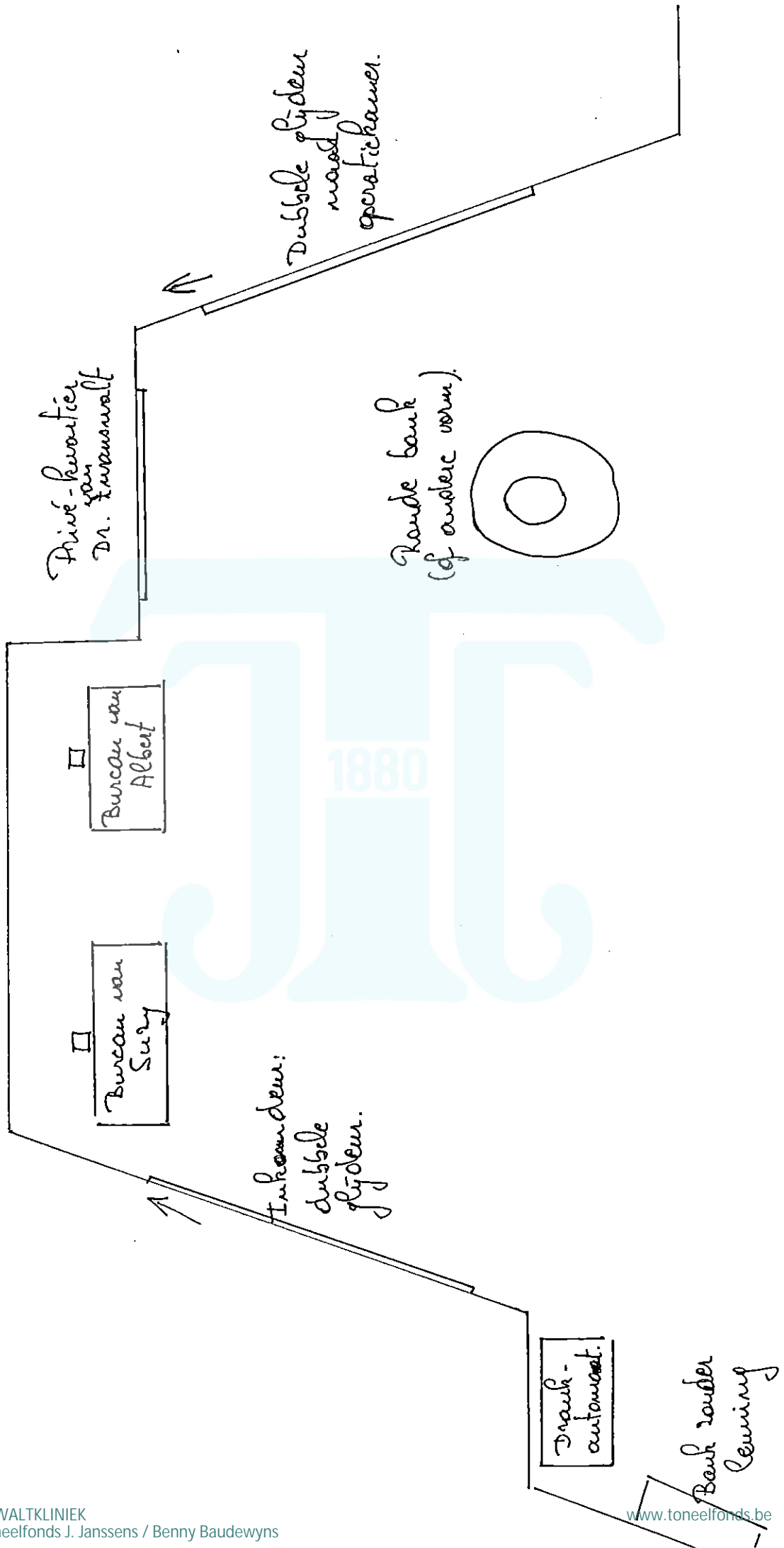
Opgepast want we beginnen er aan !

2.
VOORAANZICHT

P.S.: De glazen moeten anders gemonteerd worden:
Zij moeten naar achteren geschuiven.

GRONDPLAN DEKOR

DEEL 1

De inkomhall van de dienst spoedgevallen in de Zwanswalthkliniek op een zaterdagavond. Links en rechts hebben we twee grote glijdeuren. Voorzie dat deze bediend worden door twee mensen want ze moeten vaak open en dicht. Ook moet er in een bepaalde scène kracht genoeg op de deuren zitten om twee acteurs geklemd te houden. De linkse glijdeur is de algemene inkom, de rechtse de toegang tot de operatiezaal. Tegen de fond-muur staan twee bureau's. Dat van Suzy, met een telefoon en een komputer-terminal, en dat van Albert dat helemaal leeg is. Daarnaast, steeds in de fond-muur, is een deur met toegang tot de kamer van Dr Zwanswalt. Langs de linkse muur staat een dranken-automaat. Geen echt evenwel, want er gebeurt heel wat mee. Het moet opzij en bovenaan open kunnen schuiven want een acteur moet er in en uit. Ook moeten aan de voorzijde een tweetal luikjes voorzien worden. Verder staan er een aantal stoelen langs beide muren. Gebruik het typische wachtkamermeubilair van ziekenhuizen.

(Het doek gaat open. De inkom-glijdeur is dicht, de glijdeur naar de operatiezaal staat open. Achter het linkse bureau zit Suzy, een jong knap verpleegster-tje, haar nagels te vijlen. Ze kauwt. Het andere bureau is leeg. Uit de operatiezaal komen kermende geluiden. De telefoon op het lege bureau rinkelt een paar maal, niemand reageert. Hij blijft rinkelen. Tenslotte staat Suzy zuchtend op en gaat nagelvi-jlend naar de open operatiekamerdeur.)

SUZY : Albert ! (Nog steeds komt er gekerm en gekreun uit de operatiekamer. De telefoon blijft rinkelen.)
 Albert ! Telefoon. (Geen reactie en nog dito gekerm.)
 Albert ! D'er wordt angerufen !

ALBERT : (De hulpverpleger van dienst komt op. Hij draagt een witte schort en zit helemaal onder het bloed.)
 Wat is er ?

SUZY : Telefoon.

ALBERT : Zie je niet dat ik bezig ben ? Of ben je misschien te schoon om de telefoon op te nemen?

SUZY : (Trekt onverschillig haar schouders op en gaat weer aan haar bureau nagelvijlen.)

ALBERT : Wat een samenwerking ! (Neemt telefoon op.)

Hallo, de Zwanswalthkliniek... Ja, u bent hier op de dienst spoedgevallen... (Bekijkt Suzy) Met de nadruk op spoed... Ja, ja, 't is Albert hier... Ha, Mw Pimmelhose. Wat kan ik voor u doen ?

(In de operatiezaal roept dokter Zwanswalt)

ZWANSWALT : Scalpel!

ALBERT : (In telefoon) Wat, is uw wasmachine weer stuk?
 Kans kaput?

ZWANSWALT : (In de operatiezaal, harder.) Scalpel!

ALBERT : Ho, dat is ambetant. Uw was blijft staan en het is de machine die begint rond te draaien?

ZWANSWALT : (Verschijnt in de deuropening. Hij zit zo mogelijk nog meer onder het bloed. Hij is woedend.)
 Albert, een scalpel. Zie je niet dat hier een genie aan het werk is? Ik probeer te opereren.

ALBERT : (In telefoon.) Een ogenblikje, Mw Pimmelhose, ik ben zo dadelijk terug. (Spoedt zich naar de operatiezaal. We horen hem : scalpel, zeggen en hij komt terug gerend. Neemt weer telefoon.) Dat kan alleen maar komen van die relais die ik vervangen heb.

Misschien heb ik die daar het achterstevoren in gezet.

ZWANSWALT : (In operatiezaal.) Naald!

ALBERT : Ja, ja, Mw Pimmelhose, ik begrijp ook wel dat dat niet te doen is...

ZWANSWALT : Naald!

ALBERT : Nee, vanavond kan ik daar niet komen naar kijken, want ik heb nachtdienst op de spoedgevallen.

ZWANSWALT : (In de deuropening) Naald, Albert.

ALBERT : (In telefoon) Wacht even, ik ben zo terug.

(Hij haast zich naar de operatiezaal, we horen hem 'naald' roepen. Hij komt vlug terug.)

SUZY : 't Is precies een moeilijke operatie?

ALBERT : 't Is Mw Dirndkleid. Ze is op de parking van de Kaufmarkt aangereden door een Kraftwagen en ze is verpletterd tussen een muur en haar boodschappenwagentje.

SUZY : Oh, wat erg. En was de auto beschadigd?

ALBERT : Nee, nee. Maar dat boodschappenwagentje zit helemaal in haar lijf.

SUZY : Oh, da's pech.

ALBERT : Nee, nee, het was al een oud wagentje. (Terug in telefoon) Ja, ja, Mw Pimmelhose.... Ik begrijp het: u wil absoluut de Lederhosen van uw neefje wassen, maar ik kan hier nu niet weg... Nee, de enige oplossing is dat u uw wasmachine tot hier brengt.

ZWANSWALT : (In operatiezaal) Steriel garen!

ALBERT : (In telefoon) Wat, u brengt uw tv ook mee? Is die ook kapot?

ZWANSWALT : (In operatiezaal, harder) Steriel garen!

ALBERT : Maar nee, Mw Pimmelhose, het feit dat u Heintje niet meer op tv ziet, ligt niet aan uw toestel.

ZWANSWALT : (In deuropening) Breng mij steriel garen of Mw Dirndkleid moet met haar darmen in haar handen blijven rond lopen. En haast je een beetje want mijn favoriet programma gaat beginnen. (Weer naar operatiezaal)

ALBERT : (In telefoon) Ik moet nu ophangen, Mw Pimmelhose, want de Rudi Carellshow gaat beginnen. (Hangt op en spoedt zich naar de operatiekamer) Steriel garen!

(Een zoemer weerklinkt. Suzy spreekt in de intercom. Er staat blijkbaar iemand aan de buitendeur.)

SUZY : Spoedgevallen, kan ik u helpen? (We horen een onverstaanbaar gemurmel) Wat is dat allemaal? Spoedgevallen, kan ik u helpen? (Hetzelfde gemurmel. Suzy gaat naar de deuropening van de operatiezaal.) Albert, kom eens. Daar staat daar een of andere hijger aan de deur.

ALBERT : (In deuropening, nog met een grote naald en garen in de hand) Een ogenblikje. Mw Dirndkleid is bijna dicht.

ZWANSWALT : (Komt ook op) Albert, je moet hier niet staan naaien, daar is het te doen. (Albert af in operatiezaal) Zo, operatie geslaagd. Ik trek mij terug in mijn kwartier. Hm, ik ben benieuwd welke das Rudi Carell vandaag zal dragen. Die met groene bolletjes van verleden week was lang niet lelijk. Mooi eigenlijk, heel mooi.

SUZY : (Een en al verliefdheid uitstralend) Oh, Dr Zwanswalt, zal ik de deur openmaken?

ZWANSWALT : (Aan deur fond, naast bureau Albert) Mooi, mooi.

SUZY : Ho, dank je wel, Dr Zwanswalt.

ZWANSWALT : Mooi, mooi. Zeer mooie deur. (Af)

SUZY : (Gaat terug naar de intercom) Een ogenblikje. We maken dadelijk de deur open. (Weer een gemurmel. De man wordt blijkbaar ongeduldig. Albert op uit operatiezaal.)

ALBERT : Maak vlug open want over een tweetal minuutjes wordt Mw Dirndkleid wakker en ik moet zeker nog vijf steken geven.

SUZY : (Die tot nu toe was blijven nagelvijlen, duwt op een knop die bevestigd is aan de muur achter haar bureau.) Ah nee! Mijn nagel helemaal kapot.

ALBERT : Duw harder. De deur is niet open.

SUZY : Stom beroep. Heel mijn nagel afgebroken. En ik heb het al zo moeilijk om ze te laten groeien. Ik moet daar altijd van die speciale produkten op smeren om ze te verstevigen. En dat kost geld, zo een produkt. En nu is al die moeite voor niks geweest. Nu moet ik deze maand weeral overuren doen om een nieuw potje te kopen. En ik weet niet of ik dat nog zal vinden want ik geloof dat die winkel waar ik dat altijd kocht dicht gegaan is omdat de man van die mevrouw die die winkel openhoudt er vandoor is met een jong ding dat nog naar school gaat en die mevrouw kan nu die winkel niet meer open houden want ze kan geen jonge meisjes meer zien....

ALBERT : Ga je nu bijna die deur openmaken? (Suzy duwt. De deur glijdt open. Albert kijkt even buiten.) Oh, het kan geen kwaad. Het is Heinrich Tutenspiel, de loodgieter. (Haast zich naar de operatiekamer.)

(Heinrich Tutenspiel, de loodgieter komt op. Hij is in werkkledij. In zijn mond zit de loop van een thermostatische kraan. Het warm- en koudwatergarnituur steekt er nog aan, evenals een stuk van de toevoerbuis en wat beplastering. De kraan zit vast in zijn mond en hij doet verwoede pogingen om dit uit te leggen.)

SUZY : Hoe is uw naam, asjeblijft? (Gemurmel) Uw naam, asjeblijft? (Luider gemurmel) Uw naam! (Nog luider gemurmel) Luister meneer, als u mij uw naam niet geeft, kan ik u niet in mijn komputer steken en dan kunnen wij u niet helpen. (Verongelijkt gemurmel) Luister, u moet het zelf maar weten. Ik kan u zo niet

inschrijven. Gaat u daar maar even zitten. We zullen zien wat de verpleger zegt.

(Heinrich Tutenspiel gaat meewarig op een stoel zitten. Albert op uit de operatiekamer met de overblijfselen van het boodschappenwagentje.)

ALBERT : Zo, hier zijn we met de brokken. Die moet ik eens wegen, maar veel zal het wel niet opbrengen. De prijs voor oud ijzer is ook niet meer wat hij geweest is. (Bekijkt de rommel.) Tiens, d' er mankeert een wiel-tje aan. Waar zou dat naar toe zijn?

(We horen gestommel in de operatiekamer. Mw Dirndkleid komt op, nog een beetje groggy van de operatie. Ze probeert te lopen, maar staat zeer wankel op de benen. Ze zoekt steun op haar wandelstok, maar dat lukt niet goed want het ontbrekende wiel-tje zit er onderaan op. Ze heft haar wandelstok op en kijkt met verbaasd gezicht naar het wiel-tje. Ze probeert het opnieuw, maar loopt eigenlijk achter haar wandelstok aan, ongecontroleerd, hier en daar tegen een muur of een stoel botsend.)

ALBERT : Suzy, maak jij Mw Dirndkleid haar rekening even?

SUZY : Wat heeft Mw Dirndkleid gehad?

ALBERT : Eén gewone snee van 18 cm, één dubbele van 12 cm, één gewone boring, 7 ml ether, 19 cm steriel garen en anderhalf uur handwerk.

SUZY : Wat is de nieuwe prijs van het steriel garen? Want dat is verleden week duurder geworden.

ALBERT : Dat weet ik niet. Lap daar maar 20% bij. Het zal wel zoiets zijn. (Suzy noteert alles vlijtig en tikt het in op haar komputer. Albert gaat naar Tutenspiel) En wat hebben we hier?

SUZY : Ik weet het niet. Hij wil zelfs zijn naam niet geven.

ALBERT : Maar ik heb je toch gezegd dat dit Heinrich Tutenspiel is? Wel, Mr Tutenspiel, wat mankeert er aan? (Weer een gemompel van de arme man) Waar doet het pijn? Het hoofd? Teveel Schnaps gedronken gisteren?... Nee.. De maag? He, is het dat? Bobo aan de maag?... Of de darmen? Een beetje 'scheiserei'?

(Heinrich Tutenspiel schudt heftig van nee, onder-tussen alle wereldrekords mompelen verbeterend. Albert tot Suzy.)

ALBERT : Kan jij daar iets uit opmaken?

SUZY : Niks.

(Tutenspiel windt zich op en begint te mimeren wat hem is overkomen. Suzy en Albert doen verwoede pogingen om hem te begrijpen, waarbij Suzy de bal meestal compleet mis slaat. De ongelukkige Mw Dirndkleid zwalpt heen en weer in de wachtkamer gedurende deze scène. Ze botst overal tegen, waarbij op een bepaald moment de inkomdeur openschuift. Ze verdwijnt, we horen een gerommel. Ze verschijnt weer met een bord rond de nek waar ' Die Zwanswalthkliniek' op staat. Ze zwalpt naar de operatiekamer, waar ze even later weer verschijnt zonder bord. Heinrich mimeert een telefoon.)

ALBERT : Ho, kijk eens Suzy, hij gaat mimeren. Zoals in de Rudi Carellshow.

SUZY : Dat is plezant. Eens kijken of ik het zo goed kan als thuis...Eh.. Dat is een varken.

ALBERT : Nee, nee... Telefoneren... Telefoon. (Heinrich knikt ja. Dan mimeert hij dat zijn telefoon rinkelt.) Eh... Telefoon...